

faa en Mand med Hoffs Alder og Autoritet til at overtage den Stilling og endda nøjes med at forøge hans Begyndelsesgage med dette Beløb. Det ærede Medlem, der nylig talte, udtalte i Gaar og atter for et Øjeblik siden, at Ministeren var kommen i Finansudvalget i December Maaned og havde forlangt i en Fart at faa Besked om, hvorvidt man vilde gaa med til denne Ordning. Jeg ved ikke, hvad der er foregaaet i Finansudvalget, men det underer mig egentlig, at dette har fundet Sted, thi jeg ved, at da vi drøftede Muus-Affæren længe før den Tid, udtalte jeg om denne Sag, at jeg betragtede den som afsluttet, idet jeg havde set i Bladene, at Venstre og Højre i Forening havde vedtaget disse 1,000 Kr. Og var det maaske end en foreløbig Afgørelse, der var given Ministeren — det ved jeg ikke —, var det i alt Fald en Afgørelse, som Ministeren maatte have fuld Ret til at holde sig til.

Hvad der er foregaaet i December Maaned i Finansudvalget, ved jeg, som sagt, ikke, men nu er der fremdraget forskellige Anker mod den nye Formand for Sundhedsstyrelsen, der, saa vidt jeg husker, skal tiltræde den 1. Februar. Men disse Anker kunne ikke paavirke Stillingen med Hensyn til Forslaget om 1,000 Kr., thi det er under den Forudsætning, at disse vare bevilgede, at Manden allerede er udnævnt til dette Embede og har taget sin Afsked fra det Embede, han hidtil har beklædt. En anden Sag er det imidlertid, om de Sager, der i disse Dage drøftes, ved en nærmere Undersøgelse skulde vise sig at være af en saadan Natur, at de gaa Etatsraad Hoff imod. Saa maa det selvfølgelig gaa Etatsraad Hoff paa den Maade, at han maa trække sig tilbage fra Embedet. Men det, der her er draget frem, forekommer mig ikke at kunne bevirke, at Lovgivningsmagten eller Flertallet kan stille sig anderledes med Hensyn til de 1,000 Kr. end forudsat, da den paagældende søgte Afsked fra sit Embede under Magistraten og Ansættelse i et Statsemede.

Jeg skal slet ikke komme ind paa de Anker, der her ere fremdragne imod Etatsraad Hoff, thi det er egentlig først i Formiddags, at vi have faaet det nærmere Materiale til Bedømmelse heraf, og det er saa nyt for mig, at jeg ikke skal gaa i Enkeltheder. Jeg ønsker blot med Hensyn til Læge A. at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem udtalte nemlig, at Etatsraad Hoff havde afgivet den Embeds-erklæring, at ingen af alle under ham

staaende Embedslæger vare Morfinister, men at det dog havde vist sig, at Læge A. var Morfinist, at Stadslægens Erklæring altsaa var fejlagtig. Det er ganske vist, at man kan bebrejde ham, at han ikke, før han afgav denne Erklæring, har skaffet sig den tilbørlige Oplysning i denne Sag, men der vil altid være Forskel paa dette og det langt mere graverende, om Etatsraad Hoff havde vidst, at den paagældende var Morfinist, men ikke havde udtalt sig derom i Erklæringen. Naar man sammenstiller det med, hvad der er gjort gældende med Hensyn til Dr. Muus, maa man holde disse Ting skarpt ude fra hinanden.

Samtidig med, at dette Ændringsforslag nu er under Debat, drøftes ogsaa Dr. Muus-Affæren igen, og jeg ønsker da at udtale, at der er det triste, kan jeg sige, ved denne Sag, at det efterhaanden er blevet overmaade vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa den tilbage i det rette Leje. Vore ærede radikale Kolleger her i Tinget have ganske sikkert den bedste Villie til at øve Ret og Skel her i denne Sag, og det forekommer mig, at saavel det Foredrag, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) holdt i Gaar, som den Tale, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) i sin Tid holdt om denne Sag, vise, at de have den bedste Villie til at øve Ret og Skel, og det forekom mig ogsaa, at den ærede Ordfører for Finansudvalget i Formiddags udtalte sig i den Retning. Men det kan ikke nægtes, at de Radikales Hovedorgan her i Byen og forskellige Læger ved den Voldsomhed, med hvilken de ere gaaede frem i denne Sag, have bidraget til at fremkalde nogen Skepsis overfor dette: Bestræbelserne for i første Række at øve Ret og Skel. Og dertil kommer den Omstændighed, som jeg finder er en stor Fejl, at begge disse Parter, altsaa det nævnte Hovedorgan og de samme Læger, have villet ramme Etatsraad Hoff samtidig med, at de have villet rense Dr. Muus. Og lige saa tiltalende det sidste er, lige saa utiltalende Momenter forekommer der, synes jeg, i Angrebene paa Etatsraad Hoff. Det er muligt, at det vil vise sig, at Etatsraad Hoff har begaaet adskillige Fejl. Størrelsen af disse Fejl vil nu blive undersøgt i den nærmeste Fremtid. Og jeg antager, at Undersøgelsen af disse Forhold ikke vil blive overdraget til Etatsraad Hoff alene. Jeg antager, at Justitsministeriet der vil bære sig ad paa en lignende Maade, som man bærer sig ad, naar der er Tale om, at en Dommer er impliceret i en Sag, og hvor det da